

GOIKO TXALETA

1

Axbil errian jaiak dira. Goiza urratuaz batera jo dute, kalerik kale, gaur tankerako musika. Jenka dea arin —gizaseme bixkor, neskatx lirain, emakume gizen— arakata ona dabil aizetan, kalere bizia-ko jantziz apainduta. Autoak eta beribillak astrapaladan eljoan, denak presa aundiakin.

Erriko jaiak dira, bai, Axbil errikoak. Deituak eta konbidatuak, beldatote, urtero bezela. Txomin, bai, ene adiskide miña, Goizak eldu zait etxera; alboko degu, ta orain beintzat bizi bizi da. Jainako beti ez du eztu bat ere uzten, ez erantzutan. Inorenetik jarraituz, obe: auzoko, elizako eder. Oraindik bazkaltan, gi dala-ta, kanpara irteerak aize ozkirri billa.

Nolako zarata kaleetan! Bai dira! Bipilki —elharri kolon gu—, aundia, sekulakoa darto. Etxe ederrak, eguzkia galdaz, jendea bizi-min ta musika aul maite-ekarlea. Barne-kemena: nabari zai- gu ezker-eskubi. Gizon batzuk dau-

de Banku-ate aurrean, atergabe imintizoak egiñez. Txomin nere lagunaren ezagunak dituzu; oiek txeraz agurtu ondoan, gu ba gabiltza kalean zear. Zenbat erakustoki ta berin-etxel. Dena edler ta zoragarri! Jantzi, pitxi dizditsu, larru-soiñeko, maniki... Loteri-saltzailleak, milloiak eskeintzen dizkigute. Txerpolari ta bitxi-saltzailleak ere ezin dituen albotik ura. Loredun batek berehela opatu dit; eztiot artu.

Goizak eldu zait etxera; alboko degu, ta orain beintzat bizi bizi da. Jainako beti ez du eztu bat ere uzten, ez erantzutan. Inorenetik jarraituz, obe: auzoko, elizako eder. Oraindik bazkaltan, gi dala-ta, kanpara irteerak aize ozkirri billa.

Goizak eldu zait etxera; alboko degu, ta orain beintzat bizi bizi da. Jainako beti ez du eztu bat ere uzten, ez erantzutan. Inorenetik jarraituz, obe: auzoko, elizako eder. Oraindik bazkaltan, gi dala-ta, kanpara irteerak aize ozkirri billa.

eraman! Konturatu gabe, aurreko mai egala urratzen du atzez, ezpaitaki zer dagian ere. Ezin du itzik esan.

Momentu ontan dei dagigute, bazkaria prest dagola-ta. Asarrekor begiak jiratuz jeiki da Txomin, baita ni ere. Eskua eman dit lagunak: berak ba omen du gaitzik, eta etxera dioa bazkaldu gabe.

Luze ta zabal, maiean jarri gera. Iñor ere konturatu orduko beera jetxia degu; kanpoko ateari zartada bat emanik, bizkor doa itzalak jazten duen kalean zear. Arpegia gorri darama, kopeta izerditan, zangoak kili-kola; iraiñaren eztena barrenean zitzaka...

10

Zizki-mizka ta jaki-zeez beterik daukagu dena. Ardao botellak ere, txuri ta beltz, badegu naikoa. Geiango luzatu gabe, ari gera oni zizta ta ari moko. Gogotik jaten dute aurrak eta emakumak; gizonok baiño ao-zuri ta mizkeagoak izan, alegia.

Aurrez aurre dauzkat nik nere emazteak inbitaturiko bi andreak, bata lodi, makar bestea. Jangale

ditut nunbait. Orain eztiote elkarri rutik ere botatzen. Lodiak, izkirezale degu-ta, zanpa-zanpa diardu, aterrik ez atsedetik gabe. Barneosiñak eskatu-ala jaten du. Beren ille gorri kizkurrak dantzaz dabil-tza ta asetu-bearrez, iñoizka, begi-kliskak eta sudur-aize pafadak da-gizkite. Nolako saloherak!

Maiekoak eztaude ixil. Jaki-ar-daoz barrua birbiztutakoan, bada izketa ta iskanbilla. Baita aurrez aurrezko andre lodi ere iztun, berri-ritsu dabilkigu. Onako batean, neri itza zuzenduaz, au diosta:

—Nor zan bazkal aurretik zure-kin zegona?

—Txomin Arizti, goiko txaleta-ren jabea.

—Gizajoa!

Etzidan geiago esan. Txomin'i bezela, gorri jantzi aitzazkion masail zabalak. Nolako zaka, zearrez begiratzen zidan oraindik ere, bai-ña ezer esateke. Eta bazkaria bu-^okatu genduneko, zuri agurrik esan gabe, aldenik aitzazkigun andre biak.

A. O.

AKELAR TXURI (Elurtez)

Ikus orra, zerutik jasteri
Edur matasak...
Aiz-eragiñen txorabioan
Odeizko lorak,
Jira-bira itsumustuko
Sorgin jolasak.

Aidezko jantzan «Maitagarri»
Txuriz jantziak,
Negu jaunaren eztaletako
Emaztegiak.

Au edurte!... Eztaletak
Txuri-txuria,
Ezkontzarako leun-laur.
Goitik jatsia,
Ikuskizun ikusia, zuri...
Ikusgarria.

Matasa ariñak ziarretara
Darabilen jantzia
«Akelar Txuri» negu ta edurren
Ezta ezkontza.

Artetxe'tar Eulogi